

WATER GOVERNANCE EN ASSET MANAGEMENT

Een introductie

*Maarten van der Vlist, Ton Beenen, Saskia Holthuijsen,
Janine Leeuwis, Geert Roovers, Hans Schouffoer**

■ **De opkomst van asset management roept vragen op** – Asset management in het waterbeheer is actueel. Afgelopen jaar vonden diverse congressen en themabijeenkomsten over asset management voor waterbeheerders plaats. En komt asset management in steeds meer water publicaties terug. Deze nieuwigheid is deels schijn. Zoals we in dit nummer zullen zien, zijn diverse organisaties al langer bezig met het toepassen van asset management in hun dagelijkse praktijk. Denk daarbij aan de drinkwaterbedrijven, waar asset management een belangrijke grondslag vormt voor hun dagelijkse bedrijfsvoering. Aan gemeenten, die werken met risicogestuurd rioolbeheer. Of aan Rijkswaterstaat, dat asset management als belangrijke werkwijze heeft geïmplementeerd in haar werkprocessen. Dit betekent dat er naast vragen over het toepassen van asset management in het waterbeheer, ook al ervaringen zijn. Deze kruisbestuiving is een eerste aanleiding voor het voorliggende themanummer.

■ Daarnaast kent asset management een uitgebreide theoretische basis, veelal gefundeerd in de economische of bedrijfskundige wereld. Maar de link daarvan naar de publieke wereld, met publiek bestuur en management, is nog minder vaak gelegd. Laat staan naar de wereld van water governance. Een link die, gegeven de opkomst van asset management in het waterbeheer en de uitdagingen waar het waterbeheer voor staat, meer dan ooit actueel en dringend is. Uitdagingen zoals klimaatverandering, verstedelijking, budget schaarste en de roep om transparantie en verantwoording. Dit is dan ook de tweede aanleiding voor het voorliggende themanummer over Asset management en water governance.

De opkomst van asset management roept een aantal prangende vragen voor water governance op. Dit begint met de vraag: wat is asset management eigenlijk? Asset management is een breed begrip, en wordt daardoor ook breed en verschillend toegepast. Omdat het begrip oorspronkelijk afkomstig is uit de

financiële en bedrijfskundige wereld, levert de publieke dimensie van het waterbeheer ook vragen op. Zoals: wat betekent de publieke dimensie voor het toepassen van asset management binnen het waterbeheer? Wie is de asset owner bij publieke assets en wat betekent hun publieke, veelal politieke, positie voor de invulling van asset management? Hoe verbinden we asset management met besturen en bestuurlijke besluitvorming? Hoe organiseren en financieren we asset management in de publieke sector, en wat is daarin de rol van publieke en private partijen? Tenslotte speelt de interactie tussen asset management en wet- en regelgeving en kwaliteitsstandaarden juist ook in de publieke watersector een belangrijke rol. Daar waar publieke verantwoording en bescherming van belangen zijn verankerd. Kortom, de breedte van het begrip asset management en de publieke dimensie van het waterbeheer vragen om een nadere duiding, om de invulling van asset management in het waterbeheer passend en effectief vorm te geven.

* **Maarten van der Vlist** – Rijkswaterstaat, **Ton Beenen** – Stichting RIONED, **Saskia Holthuijsen** – Waternet, **Janine Leeuwis** – Royal HaskoningDHV, **Geert Roovers** – Antea Group / Saxion hogeschool en **Hans Schouffoer** – Agence des Eaux. vormden de redactie van dit themanummer.

Dit themanummer levert een bijdrage aan deze duiding. En daarmee aan de uitdagingen waar de watersector voor staat. Een themanummer waarin met theoretische concepten, ervaringen en vragen gekeken wordt naar de antwoorden die asset management aan water governance kan bieden. In dit inleidende artikel schetsen wij de basis voor het begrip van asset management en water governance. We beschrijven de theoretische basis van asset management. Wat wordt daaronder verstaan, en welke vragen levert dit op? Aansluitend beschrijven we vier dilemma's die wij zien bij het toepassen van asset management in het waterbeheer. Dilemma's die in de verschillende artikelen in dit themanummer ook een concrete plek krijgen. Tenslotte introduceren we daarmee de verschillende artikelen in dit nummer.

Wat is asset management?

In de infrastructurele sector is asset management sinds de jaren negentig sterk in opkomst (Schraven et al., 2013), en recenter ook in de watersector (zie bijvoorbeeld Roovers en Van Buuren, 2016). Dit komt door budget schaarste, toenemende complexiteit en de roep om meer verantwoording en transparantie. Ook de omslag van de focus op 'investeren in nieuwe infrastructuur' naar een focus op 'investeren in bestaande infrastructuur' speelt hierin een belangrijke rol (Herder en Wijnia, 2012). Door de snelle opkomst van asset management stellen Schraven et al. (2013) dat een eenduidige en simpele definitie van het begrip asset management niet voorhanden is.

Asset management kent zijn oorsprong in de financiële sector (Falls et al., 2001, Woodhouse, 2007). Het is een systematische werkwijze om om te gaan met onzekerheden en complexiteit. Het neemt een levenscyclus benadering van assets als vertrekpunt. Asset kunnen daarbij gedefinieerd worden als 'alles wat een economische waarde heeft en in eigendom is van een organisatie' (Baskarada et al., 2006). Asset management kijkt naar de beste balans tussen 'rate of return' en 'risks' (Woodhouse, 2001). De British Standard Specification PAS 55¹ definieert asset management als *'the systematic and coordinated activities to manage assets and their performance, risks and costs during their life cycle optimally, considering*

the strategic goals of the organization' (BSI, 2008). Volgens Falls et al. (2001) staat in asset management niet langer de expert centraal, maar gaat het om de wensen en behoeften van de gebruikers. Amadi-Echendu (2006) wijst op het belang dat assets worden gezien als deel van een waardeketen. Deze keten- of netwerkbenadering zorgt ervoor dat de strategische relevante functies van infrastructuur aan elkaar gekoppeld worden en met elkaar in verband worden gebracht. Zo moet de een brug die over een kanaal loopt goed aansluiten aan de eisen die door het verkeer over de brug worden gesteld, én aan de eisen die door de schepen op het kanaal worden gesteld. Schraven et al. (2013) stellen dat de diverse definities van asset management twee aspecten delen: (1) assets worden gebruikt om organisatiedoelen te bereiken, en (2) asset management beschouwt de gehele levenscyclus van assets. Wijnia and Herder (2012) spreken over asset management als 'getting the best value out of assets'.

Het gebruik van asset management verandert de wijze van beheer. Er komt meer nadruk te liggen op principes uit het bedrijfsleven, technologie en economie, en op systematisch werken (Falls et al., 2001). Asset management focust op de levensduur van assets, en plaatst investeringen in dit perspectief, binnen de context van risico's en kosten. Daarmee past asset management goed bij de opkomst van New Public Management in het publieke domein.

In de literatuur wijzen divers auteurs op de beperkingen van asset management. Zo stellen El-Akruti en Dwight (2010) dat een holistische kijk op asset management in de infrastructuursector onderbelicht is. Frolov et al. (2009) stellen dat de focus van asset management in veel onderzoeken beperkt is, omdat de focus vaak op onderhoudstechnieken ligt. Herder en Wijnia (2012) wijzen erop dat asset management een strategische rol binnen organisaties vervult en dat deze rol bij overheden volgt uit de publieke belangen en waarden waarvoor de organisatie verantwoordelijkheid draagt. Roovers en Van Buuren (2016) concluderen dat juist de rol van deze publieke waarden binnen asset management nog onderbelicht zijn en spreken daarbij over 'public asset management'. Deze benadering past bij de discussies over de doorontwikkeling van 'new public management' naar 'new public governance'.

We kunnen dus stellen dat er geen algemeen geaccepteerde en nauwkeurige definitie van asset management lijkt te bestaan. De meeste definities focussen op de levensduur van de assets in relatie tot de organisatiedoelen, en zetten de investeringen in dat perspectief. Ze beschouwen de prestaties van de assets op systematische wijze in de context van kosten en risico's. Echter, de publieke dimensie van asset management bij overheidsorganisaties, is daarbij nog onderbelicht.

Spanningen, vragen en dilemma's

In het voorgaande hebben wij de opkomst van asset management in het waterbeheer geschetst en het begrip asset management nader geduid. We hebben gezien dat toenemende complexiteit, budget schaarste, roep om transparantie en verantwoording en de omslag naar investeren in bestaande infrastructuur aanleiding zijn voor de opkomst van asset management. En dat asset management een bedrijfsmatige, systematische werkwijze is, gericht op efficiency en verantwoording, maar dat de publieke dimensie van overheden daarbij nog weinig aandacht heeft gekregen. Deze constatering leiden tot spanningen en vragen die wij terug zien in de bijdragen in dit thema nummer. In essentie kunnen deze worden teruggebracht tot vier dilemma's.

RATIONALITEIT VS. IRRATIONALITEIT

Asset management en de onderliggende methoden zijn geworteld in een rationele benadering van assets, waarin het systematisch optimaliseren van de bedrijfswaarden op basis van afwegingen van prestaties, risico's en kosten de basis vormt. Echter, in het publieke domein spelen naast rationele overwegingen ook politieke overwegingen een rol. Bestuurlijke besluitvorming is leidend en is meestal complex. Vele stakeholders met verschillende belangen vormen netwerken, waarin zij wederzijds – in verschillende constellaties – van elkaar afhankelijk zijn om hun doelen te bereiken. Suboptimale trade-off's en compromissen zijn daarvan het resultaat. Wat betekent deze 'irrationaliteit' binnen de rationele werkwijzen van asset management? Hoe krijgen strategisch gedrag, verbinding van belangen en trade-off's daarin een plek? Welke spanningen roept

dit op? En meer specifiek: hoe kunnen de rationele werkwijzen van asset management verbonden worden met bestuurlijke wensen, afwegingen en compromissen?

Daarbij komt dat asset management in complexe samenhangende systemen, in een omgeving waarin besluitvorming in bestuurlijke en politieke gremia plaatsvinden, moet omgaan met de spanning tussen kortdurende bestuurlijke politieke cycli en laagdynamische, langdurige, systeemcycli. Concreet: besluitvorming over doelen, functies en begrotingen vindt plaats in jaarlijkse en vierjaarlijkse cycli, gekoppeld aan managementrapportages, jaarbegrotingen en zittingsperiodes. Terwijl de besluiten gaan over assets met ontwerplevensduren van meer dan 50 jaar, en effecten – positief of negatief – die ook vaak pas na vele jaren en zelfs decennia zichtbaar zijn. Hoe gaat het asset management in het waterbeheer om met deze spanning?

HUIDIGE VS. TOEKOMSTIGE FUNCTIONALITEITEN

Asset management gaat veelal uit van het optimaliseren van de huidige functionaliteiten: de huidige bedrijfsvoering verbeteren, de huidige functies nog beter en efficiënter uitvoeren. De huidige werkwijzen binnen asset management zijn daarop ingericht. Echter, hoe kan daarin ruimte worden gegeven aan andere belangen en wensen? Belangen en wensen die vragen om aanpassing van functies, of zelfs om nieuwe functies. Zoals de wens om duurzaam energie te winnen op en nabij dijken of om scheepvaartsluizen geschikt te maken voor nieuwe en andere schepen. Het creëren van publieke meerwaarde dus, vanuit de huidige functies, in een tijd dat investeringen in nieuwe infrastructuur steeds verder terug lopen. En dus in een tijd dat juist aanpassing van bestaande infrastructuur vaak de aanleiding zal zijn om nieuwe functionaliteiten te creëren. Hierbij komt dan ook de rol van de vervangingsopgave om de hoek kijken: de opgave om bestaande rioleringen, gemalen, sluisen en stuwen in de komende decennia te gaan vervangen.

Een tweede aspect daarbij betreft het omgaan met (grote) onzekerheden. Bij het anticiperen op

toekomstige functionaliteiten moet geanticipeerd worden op een onzekere toekomst, zeker bij assets met ontwerplevensduren van 50 jaar of meer. Hoe kan asset management ingericht worden om ook nieuwe en aangepaste functionaliteiten te realiseren en hoe spelen we daarbij in op de bijkomende onzekerheden, zowel in klimaat als in sociaal-economische omstandigheden? En hoe positioneren we de vervangingsopgave dan in het asset management?

INDIVIDUELE ASSETS VS. SYSTEEMSAMENHANG

Asset management focust op assets en hun levensduur. Maar in het waterbeheer is het juist de systeemsamenhang die maakt dat waterbeheer zijn functies kan voldoen. Sluizen en gemalen kunnen niet op zichzelf worden beschouwd, maar alleen als onderdeel van hele polders of scheepvaartroutes. Deze systeemsamenhang brengt het asset management in het veld van systeemanalyse en multi-level besluitvorming. Hoe speelt de samenhang van investeringsbeslissingen in verschillende samenhangende assets, op vaak verschillende momenten, een rol? Hoe werken ambities en keuzes op systeemniveau door in het beheer van de verschillende individuele assets? Hoe interacteert asset management op systeemniveau met concepten als ecosysteemdiensten en gebiedsgerichte benaderingen?

Een algemeen omarmd beginsel in het Nederlandse waterbeheer is de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de verschillende waterbeheerders voor het gehele systeem, of de gehele keten. Gecombineerd met systeemsamenhang levert dit de noodzaak tot keten- of netwerksamenwerking tussen betrokken partijen. Dat betekent dan ook dat bij keuzes en investeringsbeslissingen binnen het systeem of de keten verschillende beheerders betrokken zijn, of zouden moeten zijn. De samenwerking (en de beoogde efficiëntieverbetering of kostenverlaging) in de afvalwaterketen bestaat voor een groot deel uit het afstemmen van investeringen. Asset management kan hier een bijdrage leveren aan een gezamenlijke visie en gezamenlijke inzichten, niet alleen van de technici maar ook van de (politieke) bestuurders. Asset management in de ketenbenadering biedt nieuwe inzichten in de werkelijke kosten van de beoogde ambities.

DIFFUUS OF CENTRAAL ORGANISEREN?

Tenslotte hebben we in het waterbeheer steeds meer te maken met grote organisaties en netwerken van samenwerkende organisaties, die het asset management vorm geven. Het organiseren van asset management – uitdenken, vormgeven, implementeren en monitoren – is dan ook een uitdagende (verander) opgave voor vele organisaties, waarin niet alleen de organisatievorm, maar juist ook organisatiecultuur en vaardigheden van medewerkers cruciaal zijn voor het succes. Een belangrijke vraag is in hoeverre asset management centraal of diffuus wordt georganiseerd? Komt er één centrale afdeling die het asset management vorm geeft, of is asset management iets van ons allemaal? Wordt de informatievoorziening binnen of tussen organisaties centraal geregeld, of is ook hier een decentrale of diffuse aanpak noodzakelijk?

Naar de artikelen

In het voorgaande hebben wij vier dilemma's voor water governance geschetst die samengaan met de opkomst van asset management binnen het waterbeheer. In essentie zijn het deze vier dilemma's waarmee we vanuit water governance perspectief moeten omgaan als we kijken naar asset management binnen het waterbeheer. Wij hebben niet de illusie dat dit themanummer, en de artikelen die daarin zijn opgenomen, een antwoord bieden voor al deze dilemma's. Maar de artikelen bieden wel een blik op hoe deze dilemma's er concreet uit zien, en welke ervaringen daarmee in de praktijk al zijn opgedaan.

■ RATIONALITEIT VS. IRRATIONALITEIT

De bijdragen van Van Buuren en Bil en Lazaroms gaan in op het creëren van publieke meerwaarde vanuit het asset management, en vertrekken vanuit hetzelfde theoretische model. Ze laten zien dat de invulling van asset management afhangt van politieke voorkeuren en bestuurlijke processen en daarmee ook irrationele overwegingen. De meer rationale benaderingen zien we terug in de artikelen van onder meer Haijtema, Eijkman en Van Ekkendonk en Rosmalen en waarin meer bedrijfsmatige werkwijzen en ervaringen vanuit de

industrie worden gepresenteerd. Van Ekkendonk en Rosmalen gaan daarbij ook in op de verschillen in drivers die in de industrie en het waterbeheer leiden tot asset management. Ook zien we de rationele benadering terug in het pleidooi van Wittenborg voor het belang van adequate kerngegevens als basis voor asset management. Interessant in dit dilemma is de bijdrage van Van Riel: vanuit zijn promotie-onderzoek neemt hij ons mee in de irrationaliteit – intuïtie – die een belangrijke rol speelt bij besluitvorming over rioolvervanging, en zet daarmee de wens tot rationeel denken binnen asset management in een ander perspectief. Langerak gaat in zijn afstudeeronderzoek vanuit een bestuurskundig perspectief in op zogenaamde rationaliteiten die bij asset management binnen een waterschap een rol spelen, en de spanningen die daaruit voortkomen. Beenen en Aberkrom vertellen in een interview hoe in het stedelijk waterbeheer aan de slag te gaan met asset management en daarbij bestuurlijke wensen te vertalen naar de dagelijkse beheerpraktijk. Tenslotte presenteren Van Berkum en Koskamp een werkwijze om op eenduidige wijze de wereld van de bestuurders en asset management met elkaar te verbinden, en brengen daarmee rationaliteit in de irrationele wereld van de bestuurders.

■ HUIDIGE VS. TOEKOMSTIGE FUNCTIONALITEITEN

Het omgaan met dit dilemma komt sterk terug in de bijdragen van Van Buuren en Bil en Lazaroms – de zoektocht naar publieke meerwaarde – en hun onderliggende denkmodel, waarvan ook het afstudeeronderzoek van Langerak gebruik maakt. Ook in de rol van de vervangingsopgave is dit dilemma een belangrijk aspect. Van der Vlist e.a. laten zien hoe Rijkswaterstaat omgaat met haar vervangingsopgave en op welke wijze daarin huidige en nieuwe functionaliteiten worden afgewogen. Van der Vlist e.a. geven een plek aan het omgaan met lange termijn onzekerheden daarbij. Ook Van Riel neemt besluitvorming over vervanging (van rioleringen) als basis voor zijn artikel.

■ INDIVIDUELE ASSETS VS. SYSTEEMSAMENHANG

De rol van systeemsamenhang in asset management komt vooral terug in de bijdragen van Haijtema, Wisse en Van der Vlist e.a. Zo gaat Wisse in op de systeem- en ketensamenhang in het waterbeheer die aanleiding is voor de noodzakelijke samenwerking tussen gemeenten en waterschap in hun asset management. Ook geeft hij voorbeelden van de invulling van risicogestuurd beheer op systeemniveau. Van Berkum en Koskamp presenteren een werkwijze en eenduidige taal om de complexiteit van de systeemsamenhang in te bedden in het gesprek tussen bestuurders, ingelanden en organisatie. In hun opiniebijdrage over Asset management van de Ondergrond gaan Maring en Blauw nog een stap verder: ze kijken naar de mogelijkheden van asset management voor duurzaam omgaan met de gehele ondergrond als systeem en spreken daarbij uiteindelijk zelfs over 'van levenscyclus naar landbeheercyclus'.

■ DIFFUUS OF CENTRAAL ORGANISEREN

Er zijn diverse auteurs die ingaan op de organisatie van asset management in het waterbeheer, zoals Haijtema en Eijkman, waarbij met name Eijkman het onderscheid tussen centraal en diffuus organiseren adresseert, inclusief de voor- en nadelen van deze vormen. Wittenborg diept specifiek de rol van gegevens beheer uit, waarin hij pleit voor centraal georganiseerde kerngegevens. Beenen presenteert de gedachten achter de handreiking Asset management van Stichting RIONED en STOWA, die beheerders helpt met het organiseren en implementeren van Asset management. Van Buuren presenteert zes governance-modellen waarin verschillende mogelijkheden voor publiek-private organisatie van asset management zijn aangegeven. En Wisse beschrijft de wijze waarop samenwerking tussen gemeenten en waterschappen vorm kan worden gegeven.

CASE STUDY

SAMENWERKING TUSSEN GEMEENTEN EN WATERSCHAP OP HET GEBIED VAN GEMALENBEHEER

Ruud van der Velden, Trilok Pradhan, Jan Wisse*

	Rationeel vs irrationeel	Huidige vs toekomstig	Individueel vs systeem	Diffuus vs centraal
Van Buuren – De inzet van publieke waterwerken in de energietransitie	✓	✓		✓
Van Riel – Besluitvorming voor rioolvervanging	✓	✓		
Van der Vlist – Vervangingsopgave natte kunstwerken in het hoofdwatersysteem en hoofdvaarwegennet in Nederland		✓		
Bil – Kansen voor integratie van duurzame energie in het waterbeheer		✓		
Beenen – Hoe aan de slag met Asset management in stedelijk waterbeheer	✓			✓
Haitjema – Asset management leidt tot betere prestaties tegen lagere kosten	✓		✓	✓
Eijkman – Asset management bij waterbedrijf Evides	✓			✓
Wisse – Samenwerking tussen gemeenten en waterschap op het gebied van gemalenbeheer			✓	
Ekkendonk – Wat kan de watersector leren van de industrie?	✓			
Van Berkum en Koskamp – Een gezamenlijke taal voor volhoudbaar waterbeheer	✓			
Witteborg – Asset management en de kunst van het gegevensbeheer				✓
Maring en Blauw – Asset management van de ondergrond			✓	
Langerak – Afstudeerscriptie	✓			

Referenties

- Baskarada, S., J. Gao, A. Koronios (2006); Centre for integrated engineering assets management (CIEAM); Witold Abramowicz (ed.); Business Information System; Proceedings of BIS, 2006, Poznań, Poland.
- BS EN ISO 9001:2008 (2008); Quality management systems. Requirements Published : November 2008
- El-Akruti, K, R. Dwight (2010); A framework for the engineering asset management system; Journal of Quality in Maintenance Engineering; 19 (4), 398-412;
- Falls, I. Haas, R, McNeill, S, Tighe, S. (2001). Asset management and pavement management: Using common elements to maximize overall benefits, Transportation Research Record, Paper No. 01-2415
- Frolov, V., Megel, D., Bandara, W., Sun, Y., Ma, L. (2009). Building an ontology and process architecture for engineering asset management. Proceeding of the 4th World Congress on Engineering Asset management, (28-30 of Sept., Marriott Athens Ledra Hotel, Athens)
- Herder, P. and Y. Wijnia (2012); A systems view on infrastructure asset management; In: Asset management; The state of the art in Europe from a life cycle perspective; van der Lei, T., P. Herder, Y. Wijnia (Editors); Springer; ISBN 978-94-007-2723-6.
- Michele, D.S. and Daniela, L. (2011), “Decision-support tools for municipal infrastructure maintenance management,” Procedia Computer Science, Elsevier, Vol. 3, pp. 36–41. doi:10.1016/j.procs.2010.12.007
- Moon, F L, Aktan, A E, Furuta, H and Dogaki, M. (2009) Governing issues and alternate resolutions for a highway transportation agency’s transition to asset management. Structure and Infrastructure Engineering, 5(1), 25-39
- Mohseni; M. (2003); What does asset management mean to you; SchlumbergerSema, Greenwood Village, CO, USA; Published in: Transmission and Distribution Conference and Exposition, 2003 IEEE PES (Volume:3).
- Roovers, G., M.W. van Buuren, (2016); Stakeholder participation in long term planning of water infrastructure; In: Infrastructure Complexity 2016, 3:1 doi:10.1186/s40551-016-0013-3
- Schraven, D.F.J., Hartmann, A., & Dewulf, G.P.M.R. (2013). Research orientations towards ‘management’ of infrastructure assets: an intellectual structure approach. Structure and Infrastructure Engineering, 11(2), 73-96. doi:10.1080/15732479.2013.848909
- Woodhouse, J. (2001); Asset management, John Woodhouse Partnership Ltd.

1 In Nederland opgenomen in NEN-ISO 55000.

■ Samenwerking tussen gemeenten en waterschap op het gebied van waterbeheer staat hoog op de politieke en bestuurlijke agenda. In het Bestuursakkoord Water wordt gefocust op het verminderen van de kosten en de kwetsbaarheid en het verhogen van de kwaliteit. Dit moet gerealiseerd worden door samenwerking binnen de watersector. Steeds meer komt dus het besef dat we moeten denken en handelen vanuit een integrale benadering van de waterketen en het watersysteem. Maar het verleden zit diep geworteld. Gemeenten en waterschap hadden ieder hun eigen verantwoordelijkheden, maar ook hun eigen culturen en werkwijzen. Waar begin je dan met samenwerken? Waar kun je elkaar vinden? In deze bijdrage staat het gemalenbeheer centraal.

■ Asset management is een veel gebruikte term en in de samenwerking is het een uitdaging om hieraan vorm en inhoud te geven in de dagelijkse praktijk van de afvalwaterketen. Het Platform Water Vallei en Eem (PWVE) is een samenwerkingsregio op het gebied van (afval)waterbeheer en bestaat uit een overkoepelend samenwerkingsverband en 5 inliggende

afvalwaterteams. Elk afvalwaterteam heeft specifieke projecten en de ervaringen worden gedeeld binnen het gehele platform.

Bestuurders en managers, zowel bij gemeenten als bij het waterschap, zoeken naar mogelijkheden om de kosten te verminderen. Het gezamenlijk oppakken van

PLATFORM WATER VALLEI EN VELUWE (PWVE)

Platform Water Vallei en Eem (PWVE) is een samenwerkingsverband op het gebied van waterbeheer tussen Waterschap Vallei en Veluwe en de gemeenten Amersfoort, Baarn, Barneveld, Bunschoten, Ede, Eemnes, Leusden, Nijkerk, Renkum, Renswoude, Rhenen, Scherpenzeel, Soest, Veenendaal, Wageningen en Woudenberg.

PWVE is een netwerkorganisatie die bestaat uit een regiegroep (dagelijks bestuur) en een kernteam (de bedrijfsvoering) die bijeenkomsten organiseren voor bestuurders, managers en

ambtenaren. Er wordt samengewerkt in een vijftal afvalwaterteams, maar ook in projectgroepen.

Uniek is de uitvoeringsorganisatie, die bestaat uit vier medewerkers die worden ingezet voor werkzaamheden die niet door medewerkers van de deelnemende partners kunnen worden uitgevoerd. Hetzij door gebrek aan specialistische kennis, hetzij door gebrek aan tijd. Zo zijn zij verantwoordelijk voor het thema ‘Meten & Monitoren’, maar ook voor grondwatermonitoring en gegevensbeheer.

* **Ruud van der Velden** is beleidsmedewerker Riolering, Water & Projecten, afd. Realisatie & Beheer bij gemeente Woudenberg; **Trilok Pradhan** is technisch beleidsmedewerker Riolering & Water, afd. Ruimte & Groen bij gemeente Scherpenzeel; **Jan Wisse** is beleidsadviseur (afval)waterketen, afd. Planvorming bij Waterschap Vallei en Veluwe.